

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218200280
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4218200280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/X, XXX XX A., zastúpený: FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, o zaplatenie sumy 5.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu A. zo dňa 14. februára 2XX9 č.k. 10Csp/11/2XX8-104, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.000 eur s príslušenstvom. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 497, § 504 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka.

1.2. Zistil, že právny predchodca žalobcu (OTP Banka Slovensko, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 26.11.2013 Zmluvu o OTP refinanc exprese č. 142/3019/13SU, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému na základe jeho žiadosti účelový klasický spotrebiteľský úver v sume 11.200 eur za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 15,03 % ročne pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 16,49 % a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 13,88 %. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť predstavovala sumu 21.745,77 eura, pričom úver bol poskytnutý na účel splatenia úverov. Žalovaný sa zaviazal splatiť právnemu predchodcovi žalobcu istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach vo výške 181,56 eura tak, že prvá splátka bola splatná dňa 25.01.2014, druhá až stoosemnásta splátka boli splatné vždy 25. deň v mesiaci a posledná stodevätná splátka, ktorej výška bola dohodnutá na sumu 181,41 eura mala byť splatná dňa 25.11.2023, čo mala byť zároveň aj konečná splatnosť úveru. Podľa článku VII. bod 1. písm. a) a bod 2. písm. e) Zmluvy o úvere ako aj z článku VII. bod 1. písm. a) a bod 2. písm. e) za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považovalo, ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti a banka je v takom prípade oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. Z dôvodu, že žalovaný meškal so splácaním úveru vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 142/301913SU viac ako 3 splátky právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.03.2015 vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky, ktorá bola k 09.03.2015 vo výške 1.528,30 eura najneskôr do 15 dní od doručenia. Zároveň žalovaného v zmysle

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil, že v prípade nevyrovnaní záväzkov v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný, čo znamená, že žalovaný stratí možnosť splácať úver mesačnými splátkami a právny predchodca žalobcu bude oprávnený požadovať splatenie celého úveru do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Výzvu žalovaný prevzal dňa 16.03.2015. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.04.2015 oznámil žalovanému, že k 22.04.2015 bola dlžná suma vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 142/3019/13SU vo výške 1.718,26 eura a zároveň mu oznámil, že v zmysle príslušných ustanovení zmluvy vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru vrátane úrokov a poplatkov, čo znamená, že žalovaný stratil možnosť splácať úver mesačnými splátkami. Zároveň bol žalovaný upovedomený o tom, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy, kedy je žalovaný zároveň povinný zaplatiť celý svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ktorý predstavuje k 22.04.2015 sumu vo výške 12.418,72 eura, pozostávajúcu z istiny vo výške 10.942,53 eura, úrokov vo výške 1.428,53 eura, úrokov z omeškania vo výške 3,27 eura a poplatkov vo výške 44,39 eura, spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania počítanými zo zostatku istiny úveru od 22.04.2015 do úplného zaplatenia, ako aj všetky poplatky. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný bolo žalovanému doručené dňa 28.04.2015. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 28.02.2017 medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a.s., a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., bola pohľadávka postupcu voči žalovanému vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 142/3019/13SU postúpená na postupníka - žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 03.03.2017. 1.3. Konštatoval, že pri postúpení pohľadávky nezistil žiadne porušenie zákona, a to či už Občianskeho zákonníka alebo zákona o bankách, preto žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v tomto spore. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o splátkovom úvere konštatoval, že predmetný zmluvný vzťah bol vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplývalo z označenia žalovaného zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom OP, dátumom narodenia). Preto na ňu aplikoval príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov, s poukazom na § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa. Napriek tomu, že zmluva o úvere je v Obchodnom zákonníku upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy. Spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom, a má teda prednosť.

1.4. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným skúmal, či pohľadávka žalobcu uplatnená žalobou nie je premlčaná. Zaoberal sa riešením otázky, či vo vzťahu k premlčacej dobe bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Konštatoval, že právna úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ ani nemôže vzdať. Keďže predmetná zmluva spadala pod režim spotrebiteľských zmlúv, bolo potrebné ju posudzovať aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka aj v otázke premlčania práva žalobcu. Zdôraznil, že hoci má zmluva o spotrebiteľskom úvere charakter absolútneho obchodu, neprestáva byť zmluvou spotrebiteľskou. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo z časti musí ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t.j. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok bol plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, premlčuje sa v 3-ročnej premlčacej dobe v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. K tomu poukázal na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Uzavrel, nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, že na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. K tomu poukázal na rozhodnutia súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu

SR zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp.zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp.zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012), ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp.zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

1.5. Uviedol, že v prejednávanej veci ide o právo žalobcu na vrátenie prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere, ktoré sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba jednotlivých splátok podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

1.6. Poukázal na zmluvu o úvere, podľa ktorej boli splátky úveru zročné mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 25.01.2014. Zo zmluvy o úvere ako aj z všeobecných obchodných podmienok vyplývalo oprávnenie dodávateľa úver predčasne zosplatiť, v prípade porušenia povinnosti dlžníka splácať riadne a včas úver. Podľa poslednej výzvy pred zosplatením úveru zo dňa 11.03.2015 bol žalovaný ku dňu 11.03.2015 v omeškaní so splácaním úveru viac ako tri splátky, došlo teda k splneniu podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, obmedzuje oprávnenie dodávateľa uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na predčasné zosplatenie úveru, na uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ďalšia podmienka na vznik oprávnenia dodávateľa pri spotrebiteľských zmluvách žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky

vyplýva z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je dodávateľ je povinný upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Túto podmienku právny predchodca žalobcu splnil zaslaním poslednej výzvy pred zosplatením zo dňa 11.03.2015 žalovanému. Obe podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, boli teda splnené a vzhľadom na dohodu zmluvných strán bol právny predchodca žalobcu oprávnený úver predčasne zosplatiť.

1.7. Uviedol, že v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného ustanovenia. Podľa vety prvej § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľovi vyplýva výlučne z § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne za podmienky, že dlžníka upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa výzvy pred zosplatením zo dňa 11.03.2015 bol dlžník v omeškaní so splácaním viac ako 3 splátky, teda najmenej so splátkami splatnými dňa 25.12.2014, 25.01.2015 a 25.02.2015, preto veriteľ dlžníka upozornil, že ak svoje záväzky v stanovenej lehote nezaplatí, vyhlási úver za predčasne splatný. Keďže k úhrade zameškaných splátok nedošlo, veriteľ listom zo dňa 24.04.2015 úver s účinnosťou k 10. dňu po jeho doručení dlžníkovi zosplatiť. Z uvedeného je zrejmé, že veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (berúc na zreteľ aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.12.2014. Najneskôr odo dňa splatnosti tejto splátky začala plynúť

trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu, ktorá uplynula najneskôr dňa 25.12.2017. Keďže žaloba bola na súd podaná až dňa 23.01.2018, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na to, že žalovaný v priebehu konania dôvodne vzniesol námietku premlčania, žalobu zamietol. K tvrdeniu žalobcu o tom, že čiastočnými úhradami žalovaného v sumách 1,90 eura a 5,51 eura v dňoch 06.05.2015 a 09.04.2015 malo dôjsť k uznaniu dlhu, dodal, že plnenie časti dlhu nemá účinky uznania zvyšku dlhu, preto toto čiastočné plnenie žalovaného nemohlo mať vplyv na plynutie premlčacej doby.

1.8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný mal v konaní plný úspech. Preto mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, respektíve zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Nesúhlasil s právnym posúdením a vyhodnotením otázky premlčania, keď súd prvej inštancie vychádzal z dátumu splatnosti splátky splatnej dňa 25.12.2014, ktorej nesplnenie založilo začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Tvrdil, že predmetný údaj nemožno stotožňovať s ukončením zmluvy, resp. s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Poukázal na ustanovenia § 565 a 103 Občianskeho zákonníka a tvrdil, že veriteľ môže svoje právo na zosplatenie uplatniť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak toto právo nevyužije prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu a jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne. Poukázal na list jeho právneho predchodcu zo dňa 24.04.2015, ktorým bol žalovaný vyzvaný k úhrade dlžnej sumy do 10 dní od doručenia. Žalovaný predmetné zosplatenie prevzal dňa 28.04.2015, preto 10-dňová lehota uplynula 08.05.2015 a nasledujúcim dňom, teda 09.05.2015 došlo k splatnosti celej dlžnej sumy. Zároveň od tohto dátumu (09.05.2015) je potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/934/2015 a sp.zn. 9Co/895/2015, a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/578/2016.

3.1. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na zasadnutie Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne dňa 11.11.2015, a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/34/2018 a sp.zn. 16Co/371/2017, z ktorých citoval. Upozornil, že ustanovenie § 53 ods. 8 (t.č. § 53 ods. 9) je špeciálnym ustanovením k § 565 Občianskeho zákonníka, preto veriteľ logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky tak, ako to ukladá ustanovenie § 565 a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 8 (t.č. § 53 ods. 9). Poukázal na komentáre k Občianskemu zákonníku viacerých autorov.

3.2. Žalobca v následnom vyjadrení zotrval na doterajších podaniach a podanom odvolaní a žiadal, aby odvolací súd v zmysle odvolania rozhodol.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6.1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.000 eur, ktorá mala predstavovať časť neuhradenej istiny úveru, ktorý žalovanému poskytol jeho právny predchodca, s úrokom z omeškania 5 % ročne od 01.03.2017 do zaplatenia a trov konania.

6.2. Žalovaný v odpore s poukazom na ustanovenia § 103 a § 59 ods. 9 Občianskeho zákonníka vzniesol námietku premlčania tvrdiac, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa nezaplatenia prvej nesplatennej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie úveru. Išlo o splátku splatnú dňa 25.11.2014, preto objektívna premlčacia doba začala plynúť 26.11.2014.

6.3. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu bol rozsudok súdu prvej inštancie predmetom skúmania odvolacím súdom.

7. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu, podľa ktorej je začiatok plynutia premlčacej doby upravený odlišne od všeobecnej úpravy v ustanovení k § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba pre prípad ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, teda nie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Preto v prípade ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane splatný celý dlh, začína premlčacia doba vo vzťahu k predčasne splatnému dlhu plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného vyplýva, že ak veriteľ nevyužije právo na predčasné zosplatnenie splatného dlhu, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich. Ale v prípade, že veriteľ účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre takto zosplatnený dlh začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil, za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch.

11.1. Odvolací posudzujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska ním zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver.

11.2. Súd prvej inštancie vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, správne skúmal, či pohľadávka žalobcu uplatnená žalobou nie je premlčaná. Zistil, že veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.12.2014. Najneskôr odo dňa splatnosti tejto splátky začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu, ktorá uplynula dňa 25.12.2017. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žaloba podaná na súd dňa 23.01.2018, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie stotožnil, preto napadnutý rozsudok, ako vecne správny, potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaný bol v spore plne úspešný. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Žalobca v odvolaní v podstate namietať len nesprávne právne posúdenie otázky premlčania. Tvrdil, že veriteľ môže svoje právo na zosplatnenie uplatniť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a ak toto právo nevyužije prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu a jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne. Odvolací súd nespochybňuje, že predčasné zosplatnenie úveru je právom veriteľa nie jeho povinnosťou, ale dodáva, že pokiaľ veriteľ toto právo nevyužije jednotlivé splátky sa naďalej (nie opäť) premlčujú samostatne, každá odo dňa zročnosti (§ 103 prvá veta Občianskeho zákonníka). V danej veci však právny predchodca žalobcu právo predčasne zosplatniť úver využil, pričom tak urobil listom zo dňa 24.04.2015. Dôležitá potom bola skutočnosť, vo vzťahu ku ktorej nezaplatené (omeškane) splátke právny predchodca žalobcu svoje právo využil, keďže žalovaný nezaplatil žiadnu splátku. Z listu zo dňa 11.03.2015 (č.l. 24) vyplýva, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že v prípade nevyrovnania jeho záväzkov v lehote 15

dní odo dňa doručenia vyhlási úver za predčasne splatný, pričom uviedol, že je v omeškaní so splácaním úveru viac ako 3 splátky, teda išlo najmenej o splátky splatné 25.02.2015, 25.01.2015 a 25.12.2014. Vo veci nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný, teda uplatnil svoje právo, listom zo dňa 24.04.2015. Keďže tak mohol urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, mohlo ísť len o splátku splatnú 25.12.2014, pretože od splátok splatných 25.01.2015 a 25.02.2015 do 11.03.2015 neuplynula lehota 3 mesiacov vyžadovaná zákonom (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Uvedený záver nie je v rozpore so závermi v rozhodnutiach Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/895/2015 a Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/578/2016. Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/934/2015 s jeho závermi sa odvolací súd nestotožňuje a považuje ich za nesúladne s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je totiž zrejmé, že začiatok premlčacej doby neviaže na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu, ani na dátum splatnosti uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, ale na dátum splatnosti nesplatnej splátky, pre ktorej neplnenie sa stal splatný celý dlh.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).